

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р **Жоржета Назърска**, УниБИТ,

за придобиване на образователната и научна степен „*доктор*” по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Международна комуникация) с дисертационен труд на тема *„Медийна и комуникационна парадигма на турския цивилизационен дискурс (лидерски комуникационни стратегии)”,*

представен от **Нихал Фехмиева Юзерган**, докторантка на самостоятелна подготовка в Катедра *„Комуникация и аудиовизуална продукция”* на Факултета по журналистика и масова комуникация при СУ, с научен ръководител проф. д-р Симеон Василев

Становището е съставено въз основа на заповед № РД 38-597/02.10.2024 г. и след запознаването ми като член на научното жури с документите по процедурата за присъждане на ОНС „*доктор*” на Нихал Юзерган – докторантка на самостоятелна подготовка в Катедра *„Комуникация и аудиовизуална продукция”* при ФЖМК на СУ.

I. Оценка на качествата на дисертационния текст

Представеното изследване е с обем от 274 страници и е структурирано в увод, три глави, заключение, библиография и 4 приложения.

Разработено въз основа на базисни първични и вторични източници, то е посветено на същностен въпрос в историята и в развитието на Турция през XX-XXI в. – нейната модернизация, мотивирана от управляващите като „цивилизационен избор“ и позиционирана между вестернизационните и либералните визии на кемализма и неосманистките и консервативни идеи на Партията на справедливостта и развитието (ПСР). Темата е актулна и днес с оглед нестихващите дебати в самата държава и заради заявените ѝ амбиции за регионално и глобално лидерство.

По проблематиката съществуват разнообразни проучвания, но г-жа Юзерган избира своя оригинална гледна точка, мотивирана от богатия ѝ опит на международен журналист и отличното познаване на съвременната турска политика и култура, и точно формулира своите цели и задачи. Дискурсивният анализ на концепцията за „цивилизационния избор“ е предпоставка както за сравнително и историческо проследяване на социокултурните трансформации в Модерна Турция, така и за проучване как се конструират посланията на политическите елити в дългосрочен период. Добро решение е също позиционирането на проучването изцяло в интердисциплинарно поле – на политическата комуникация и лингвистика, на медийната комуникация и лингвистика с елементи от социалната история, социологията на властта и културните изследвания.

Дисертацията показва задълбочените познания на своята авторка за философските, историческите, социологическите и културологичните измерения на понятията за култура и цивилизация в османския и турския контекст, за различното им осмисляне в западната и източната философия и наука, за мястото на представите, вкл. въображаеми, за турското културно пространство, схващано като османско, тюркско, селджукско, ислямско и европейско, и за османското наследство в държавността, институциите, политиката и менталността. Тя се справя забележително в описание на еволюцията и в характеризиране на спецификите на понятието „*турски цивилизационен дискурс*“. Бих открила също демонстрираните в текста умения на докторантката за свързване на комуникационното и медийното изследване с неговия социокултурен и политически контекст, за критичен и ситуационен анализ и за осъществяване на дискурсивен анализ, контент анализ, структурен анализ и прилагане на методите на имагологията на разнообразни източници.

II. Приноси на дисертационното изследване

Приемам изцяло нучните, научно-приложните и приложните приноси, посочени като водещи в дисертационното изследване от г-жа Н. Юзерган. Смятам за неин несъмнен авторски принос идентифицирането на „*цивилизационния дискурс*“ за Нова Турция като основно средство за политически послания на ПСР и нейните лидери, като инструмент за провежданата от тях социална трансформация и социално инженерство през XXI в.

Убедителни са нейните изводи, че цитираният дискурс категорично разграничава настоящето и бъдещето на Турция от кемалистката идеология и практика, създава въображаеми връзки и „*изобретени*“ наследства с предмодерното ѝ минало, обслужва вътрешни и външнополитически задачи и

постепенно се превръща в глобална доктрина, прокарвана чрез рутинната и културната дипломация.

Сериозен принос на докторантката е емпиричното изследване на лидерските комуникационни стратегии на Р.Т. Ердоган чрез неговите речи, изказвания и послания. Откроявайки характерните му езикови и реторични похвати, тя се спира не само на харизматичните му качества, но подчертава потенциала им да разпространяват чрез устойчиви фразеологизми, лексеми и метафори националистическите и религиозните идеи на новата доктрина.

III. Бележки и препоръки

След обстоятелството си запознаване с представения дисертационен труд смятам, че той е авторски, разработен самостоятелно и не представлява плагиат. Препоръчвам монографичното му публикуване, което би било от практическа полза за българската специализирана и по-широка публика.

IV. Публикации и участия в научни форуми

По темата на дисертационния труд са посочени 4 публикации (3 в рецензирани сборници и 1 в рецензирано продължаващо издание), които представляват съществени части от него. Чрез тях и участията си в редица научни форуми докторантката е апробирала своите резултати и заключения. Авторефератът е оформен според действащия стандарт и отразява точно и вярно съдържанието на труда. С това са спазени изискванията на ПП ЗРАСРБ и на Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ. Нямам общи публикации с г-жа Юзерган.

Заклучение

Въз основа на констатираните безспорни приноси на разглеждания дисертационен труд, наличните публикации и изпълнените минимални национални изисквания според ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ изразявам своето **положително** мнение да се присъди ОНС „доктор“ по ПН 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (Медии и комуникации – Международна комуникация) на докторант Нихал Фехмиева Юзерган.

20.11.2024 г.

гр. София

Изговила становището:

(проф. д-р Ж. Назърска)